

Справа № 396/1389/25

Провадження № 2-а/396/63/25

РІШЕННЯ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

05.08.2025 року м. Новоукраїнка

Новоукраїнський районний суд Кіровоградської області у складі:

головуючого судді Русіної А.А.,

за участю секретаря судового засідання Філюкової О.О.,

розглянувши увідкритому судовому засіданні, в порядку спрощеного позовного провадження в м.Новоукраїнка Кіровоградської області в залі суду справу № 396/1389/25 за адміністративним позовом ОСОБА_1, від імені якого діє адвокат Ляшенко Катерина Андріївна до ІНФОРМАЦІЯ_1 про визнання протиправною та скасування постанови про накладення адміністративного стягнення,-

В С Т А Н О В И В:

Представник позивача ОСОБА_1 адвокат Ляшенко К.А. звернулася до суду із позовом, в якому просила скасувати постанову № 257/2025 від 09.06.2025 про накладення адміністративного стягнення у вигляді штрафу в сумі 17000 грн за вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого ч.3 ст.210-1 КУпАП.

В обґрунтування позову зазначив, що оскаржувану постанову вважає незаконною та не обґрунтованою. Повістку про необхідність прибути за викликом 19.10.2024 будь-якими засобами, особистий підпис не проставляв, а тому не був обізнаний про її наявність. Жодних доказів про належне сповіщення позивача про виклик до ТЦК в матеріалах адміністративної справи відсутні. Між тим, оскаржувана постанова була складена 09.06.2025 тобто поза межами строку накладення адміністративного стягнення встановленого ч. 1 ст. 38 КУпАП. Представник зазначає, що наведені вище обставини є підставою для визнання протиправною постанови ІНФОРМАЦІЯ_2 № 257/2025 від 09.06.2025, оскільки на час її ухвалення спливали строки притягнення до адміністративної відповідальності, встановлені ч. 1 ст. 38 КУпАП, а тому відповідачем протиправно притягнуто позивача до адміністративної відповідальності з накладенням адміністративного стягнення у вигляді штрафу.

Ухвалою суду від 09.07.2025 у справі відкрито провадження за правилами спрощеного позовного провадження, без виклику сторін.

21.07.2025 від представника відповідача до суду надійшов відзив на позовну заяву в якому відповідач не погоджується з викладеним в адміністративному позові, вказує, що позивачу була сформована повістка № 508039 сформована за допомогою ЄДР призовників, військовослужбовців та резервістів засобами поштового зв'язку з вимогою про необхідність прибути до ІНФОРМАЦІЯ_2 на 19.10.2025. Проте дане рекомендоване повідомлення позивач не отримав, тому поштове відправлення було повернуто до ІНФОРМАЦІЯ_2 з відміткою про відсутність адресата за вказаною адресою, відмітка проставлена 19.10.2025, вважає, що позивача належним чином оповіщено про необхідність явки до ІНФОРМАЦІЯ_2 у відповідності до Постанови КМУ № 560 від 16.05.2024. Проте у вказану дату позивач не з'явився,

поважні причини своєї неявки не повідомив. У зв'язку з чим 28.05.2025 було складено протокол про адміністративне правопорушення за ч. 3 ст. 210-1 КУпАП на підставі якого 09.06.2025 ІНФОРМАЦІЯ_3 винесено постанову та на позивача накладено штраф у розмірі 17000 грн. Також, представник звертає увагу, що позивачу було доведено про дату, час та місце розгляду справи особисто, про що свідчать відмітки у протоколі. На підтвердження заперечень викладених у відзиві подано докази, копію поштового повідомлення Укрпошти Ф119 та довідку про причини повернення Ф.20, для дослідження судом.

28.07.2025 через систему "Електронний суд" представник позивача адвокат Ляшенко К.А. подала до суду відповідь на відзив, в яких вказує, що сторона відповідача у відзиві дату інкримінованого правопорушення зазначає 19.10.2025, яке не мало місця, оскільки така дата є майбутньою відносно як дати складання протоколу, так і дати розгляду справи. Крім того, враховуючи, що правопорушення виявлено з 26.11.2024, тому є підстави для застосування ст. 38 КУпАП. Просила позовні вимоги задовольнити з викладених у позові підстав.

Відповідно до ч. 5 ст. 262 КАС України суд розглядає справу в порядку спрощеного позовного провадження без повідомлення сторін за наявними у справі матеріалами, за відсутності клопотання будь-якої зі сторін про інше.

Заперечення проти розгляду справи в порядку спрощеного позовного провадження від учасників справи не надходили.

За таких обставин, суд вирішує справу без повідомлення (виклику) учасників справи (у письмовому провадженні) за наявними у справі матеріалами.

Дослідивши матеріали справи, докази надані сторонами на підтвердження та спростування позовних вимог в їх сукупності, суд зважає на таке.

Судом встановлено, що 28.05.2025 начальником ІНФОРМАЦІЯ_4 складено протокол про адміністративне правопорушення відносно позивача за ч. 3 ст. 201-1 КУпАП, про те, що ОСОБА_1 була направлена повістка сформована за допомогою ЄДР призовників, військовослужбовців та резервістів засобами поштового зв'язку рекомендованим поштовим відправленням з описом вклядення та повідомлення про вручення з вимогою про необхідність прибуття до ІНФОРМАЦІЯ_2 . В даному протоколі позивача повідомлено, про дату, час та місце розгляду справи, яка відбудеться 09.06.2025 о 11:00 год в приміщенні ІНФОРМАЦІЯ_2 , останній поставив свій підпис, яким підтвердив отримання протоколу (а.с.18-19).

Постановою начальника ІНФОРМАЦІЯ_2 ОСОБА_2 від 09.06.2025 позивача ОСОБА_1 притягнуто до адміністративної відповідальності за ч. 3 ст. 210-1 КУпАП та накладено на нього адміністративне стягнення у виді штрафу в розмірі 17000 гривень (а.с.20-21).

Цією постановою позивача визнано винним у тому, що він являючись військовозобов'язаним, належним чином через АТ «Укрпошта» повісткою сформованою за допомогою ЄДРПВР був оповіщений про необхідність явки 19.10.2024 о 11.00 год. до ІНФОРМАЦІЯ_2 , порушуючи вимоги ч.10 ст.1 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», абз.1ч.1ст.22 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію», абз.3 пп.2 п.41 постанови Кабінету Міністрів України від 16.05.2024 року № 560 «Порядок проведення призову громадян на військову службу під час мобілізації, на особливий період», не прибув, причин своєї неявки не повідомив, чим вчинив правопорушення, передбачене ч.3ст.210-1 Кодексу України про адміністративні правопорушення та застосовано стягнення у виді штрафу у сумі 17000 грн.

Матеріалами справи встановлено, що ІНФОРМАЦІЯ_3 , на адресу АДРЕСА_1 , було направлено повістку № 508039 ОСОБА_1 про необхідність його явки 19.10.2024 на 11:00 год. до ІНФОРМАЦІЯ_2 (а.с.22).

Згідно опису поштового відправлення № 0600295099540 вищевказану повістку направлено ОСОБА_1 на адресу АДРЕСА_2 (а.с.23).

Як вбачається з копії довідок Ф119 та Ф.20 Укрпошти причина повернення поштового листа «за закінченням терміну зберігання».

Частиною 2 статті 19 Конституції України встановлено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Згідно із ст.7КУпАП ніхто не може бути підданий заходу впливу в зв'язку з адміністративним правопорушенням інакше як на підставах і в порядку, встановлених законом. Проведення в справах про адміністративні правопорушення здійснюється на основі суворого додержання законності.

За змістом ст.235КУпАП територіальні центри комплектування та соціальної підтримки розглядають справи про такі адміністративні правопорушення: про порушення призовниками, військовозобов'язаними, резервістами правил військового обліку, про порушення законодавства про оборону, мобілізаційну підготовку та мобілізацію, про зіпсуття військово-облікових документів чи втрату їх з необережності (статті 210, 210-1, 211 (крім правопорушень, вчинених військовозобов'язаними чи резервістами, які перебувають у запасі Служби безпеки України або Служби зовнішньої розвідки України).

Від імені територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право керівники територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки.

Згідно з ч.1 ст.210-1КУпАП порушення законодавства про оборону, мобілізаційну підготовку та мобілізацію - тягне за собою накладення штрафу на громадян від трьохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб органів державної влади, органів місцевого самоврядування, юридичних осіб та громадських об'єднань - від однієї тисячі до однієї тисячі п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Частиною 3 статті 210-1КУпАП передбачено, що вчинення дій, передбачених частиною першою цієї статті, в особливий період - тягне за собою накладення штрафу на громадян від однієї тисячі до однієї тисячі п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб органів державної влади, органів місцевого самоврядування, юридичних осіб та громадських об'єднань - від двох тисяч до трьох тисяч п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Відповідно до ч. 3 ст. 22 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» під час мобілізації громадяни зобов'язані з'явитися, зокрема військовозобов'язані та резервісти, які приписані до військових частин для проходження військової служби у воєнний час або до інших підрозділів чи формувань для виконання обов'язків за посадами, передбаченими штатами воєнного часу, - на збірні пункти територіальних центрів комплектування та соціальної підтримки у строки, зазначені в отриманих ними повістках або мобілізаційних розпорядженнях. У разі отримання повістки про виклик до територіального центру комплектування та соціальної підтримки громадянин зобов'язаний з'явитися у зазначені у ній місце та строк.

Згідно ч. 7ст. 38 КУпАП, адміністративне стягнення за вчинення в особливий період правопорушень, передбачених статтями 210, 210-1 цього Кодексу, може бути накладено протягом трьох місяців з дня його виявлення, але не пізніше одного року з дня його вчинення.

В контексті наведеного суд зазначає, що визначення на законодавчому рівні у статті 38 КУпАП тривалості строків накладення адміністративного стягнення безпосередньо пов'язано з можливістю реального впливу адміністративної відповідальності на суспільні відносини, поведінку суб'єктів, їхню

правосвідомість тощо, тобто, з можливістю реалізації функцій адміністративної відповідальності, яка втрачається з плином часу.

Так, згідно пункту 7 частини першої статті 247 КУпАП, провадження в справі про адміністративне правопорушення не може бути розпочато, а розпочате підлягає закриттю у разі закінчення на момент розгляду справи про адміністративне правопорушення строків, передбачених статтею 38 цього Кодексу.

При цьому, наведена норма не містить положень про наявність у суду повноважень щодо встановлення обставин вчинення адміністративного правопорушення, наявності вини особи у його вчиненні у разі закриття провадження про адміністративні правопорушення.

Крім того, логічне тлумачення абзацу першого статті 247 КУпАП дозволяє дійти висновку, що встановлення зазначених у цій статті юридичних фактів є єдиною необхідною підставою для припинення будь-яких дій щодо притягнення особи до адміністративної відповідальності незалежно від встановлених будь-яких інших обставин, що підлягають з'ясуванню при розгляді справи про адміністративне правопорушення (стаття 280 КУпАП), у тому числі й вини особи у його вчиненні.

Таким чином, при вирішенні питання про притягнення особи до адміністративної відповідальності, першочерговим є встановлення судом дотримання строку накладення адміністративного стягнення, за умови закінчення якого суд або уповноважений орган взагалі позбавлені можливості досліджувати та вирішувати питання про наявність в діях особи ознак адміністративного проступку.

Представник позивача посилалася на закінчення строку для притягнення ОСОБА_1 до адміністративної відповідальності, зокрема, що позивач 19.10.2024 не з'явився до ІНФОРМАЦІЯ_2, таке порушення виявлено відповідачем 26.11.2024, а тому на момент складання протоколу та оскаржуваної постанови минуло більше трьох місяців.

Тобто, днем вчинення правопорушення, передбаченого частиною 3 статті 210-1 КУпАП, є день, коли позивачем не вчинені дії, які він повинен вчинити цього дня, тобто 19.10.2024, а днем виявлення є 26.11.2024, що підтверджується змістом оскаржуваної постанови № 257/2025 від 09.06.2025.

Таким чином, датою виявлення правопорушення є 26.11.2024, коли відповідач виявив, що ОСОБА_1 не з'явився до ІНФОРМАЦІЯ_2.

Постанова № 257/2025 про притягнення ОСОБА_1 до адміністративної відповідальності за ч.3ст.210-1 КУпАП та накладення на нього адміністративного стягнення у виді штрафу в розмірі 17000 грн винесена 09.06.2025, тобто після закінчення визначеного ст. 38 КУпАП строку накладення адміністративного стягнення.

Частина 1 статті 247 КУпАП зазначає, що провадження в справі про адміністративне правопорушення не може бути розпочато, а розпочате підлягає закриттю за таких обставин, зокрема за: відсутністю події і складу адміністративного правопорушення; якщо на момент розгляду справи про адміністративне правопорушення закінчилися строки, передбачені статтею 38 КУпАП.

Частиною 3 ст. 286 КАС України визначено, що за наслідками розгляду справи з приводу рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень у справах про притягнення до адміністративної відповідальності місцевий загальний суд як адміністративний має право, зокрема, скасувати рішення суб'єкта владних повноважень і закрити справу про адміністративне правопорушення.

З огляду на те, що на час винесення оскаржуваної постанови закінчилися строки притягнення до адміністративної відповідальності, визначені у ч.7ст. 38 КУпАП, відповідачем притягнуто позивача до адміністративної відповідальності та накладено адміністративне стягнення у вигляді штрафу поза межами строку, передбаченого ст.38 КУпАП, суд приходиться до висновку, що така постанова підлягає скасуванню.

Відповідно до п. 3 ч. 3 ст. 286 КАС України за наслідками розгляду справи з приводу рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень у справах про притягнення до адміністративної відповідальності місцевий загальний суд як адміністративний має право, зокрема скасувати рішення суб'єкта владних повноважень і закрити справу про адміністративне правопорушення.

Таким чином, з врахуванням вищезазначеного, наявні правові підстави для задоволення позовних вимог та скасування постанови про притягнення до адміністративної відповідальності позивача за ч. 3 ст. 210-1 КУпАП та накладення адміністративного стягнення у вигляді штрафу у розмірі 17000 грн, а провадження у справі про адміністративне правопорушення слід закрити.

На підставі ч. 1 ст. 139 КАС України із відповідача на користь позивача підлягають стягненню витрати по сплаті судового збору в розмірі 605,60 грн.

На підставі вищевикладеного та керуючись ст. ст. 2, 5, 9, 72-79, 90, 242-246, 262, 268-272, 286 КАС України, суд

У Х В А Л И В :

Позовну заяву ОСОБА_1 до ІНФОРМАЦІЯ_1 про визнання протиправною та скасування постанови про накладення адміністративного стягнення - задовольнити.

Скасувати постанову № 257/2025 від 09.06.2025 про притягнення ОСОБА_1 до адміністративної відповідальності за ч. 3 ст. 210-1 КУпАП, у зв'язку з закінченням на момент розгляду справи про адміністративне правопорушення строків, передбачених статтею 38 КпАП України.

Провадження у справі про притягнення ОСОБА_1 до адміністративної відповідальності за ч. 3 ст. 210-1 КУпАП - закрити.

Стягнути за рахунок бюджетних асигнувань на користь ОСОБА_1 витрати зі сплати судового збору в сумі 605 (шістсот п'ять) грн 60 коп.

Рішення може бути оскаржене, шляхом подання апеляційної скарги безпосередньо до Третього апеляційного адміністративного суду протягом десяти днів з дня його проголошення.

Учасник справи, якому рішення суду не було вручено у день його складення, має право на поновлення пропущеного строку на апеляційне оскарження, якщо апеляційна скарга подана протягом десяти днів з дня вручення йому відповідного рішення.

Повний текст рішення складено 05.08.2025 року.

Суддя: А. А. Русіна